

CORRY GUTTSTADT
Türkiye, Yahudiler ve Holokost

CORRY GUTTSTADT 1955'te Hamburg'da doğdu. Almanya'da çeşitliırkçılık karışıtı ve insan hakları kuruluşlarında aktif yer aldı. Türkçe-Almanca çevirmenlik ve gazetecilik yaptı. 2005 yılında Hamburg Üniversitesi Türkoloji ve Tarih Bölümünden mezun oldu, 2009 yılında aynı üniversitede "Die Türkei, die Juden und der Holocaust" çalışmasıyla doktora aldı. Bu çalışma aynı yıl *Geisteswissenschaften International* adlı kurum tarafından ödülü layık görüldü. 2008/2009 burs döneminde Washington'daki "USHMM Center for Advanced Holocaust Studies"de "Ch. H. Revson Foundation" bursiyeri olarak bulundu. 2010'da Paris'teki "Fondation pour le Mémoire de la Shoah"dan araştırma bursu kazandı. 2009-2010'da Hamburg Üniversitesi Türkoloji Bölümünde öğretim görevlisi olarak çalıştı. 2011'den beri Berlin'deki Anne-Frank-Zentrum'da, İkinci Dünya Savaşı döneminde Türk-Alman biyografilerini konu alan "Her şeyden önce insanım" adlı pedagojik projenin yöneticisidir.

Die Türkei, die Juden und der Holocaust
© 2008 Assoziation A, Berlin/Hamburg

İletişim Yayınları 1727 • Tarih Dizisi 72
ISBN-13: 978-975-05-1020-5
© 2012 İletişim Yayıncılık A.Ş.
1. BASKI 2012, İstanbul

EDİTÖR Taml Bora - Sibel Türker

KAPAK Suat Aysu

KAPAK FOTOĞRAFLARI solda: Sephiha ailesinin Brüksel'deki hali tamir atölyesi (Haïm V. Sephiha'nın kullanmama izin verdiği özel fotoğraf); ortada: 1943'te Fransa'dan Auschwitz'e tehcir edilen İzmir kökenli Kavayero ailesi (Klarsfeld Koleksiyonu); sağda: Mültecilerin buluşma noktalarından Anton Karon'un kitabı (Elfi Alfandari Koleksiyonu)

UYGULAMA Hüsnü Abbas

DÜZELTİ Remzi Abbas

DİZİN Burcu Tunakan - Melek Özmüş

BASKI ve CILT Sena Ofset · SERTİFIKA NO. 12064

Litros Yolu 2. Matbaacilar Sitesi B Blok 6. Kat No. 4NB 7-9-11
Topkapı 34010 İstanbul Tel: 212.613 03 21

İletişim Yayınları · SERTİFIKA NO. 10721

Binbirdirek Meydanı Sokak İletişim Han No. 7 Cağaloğlu 34122 İstanbul
Tel: 212.516 22 60-61-62 • Faks: 212.516 12 58
e-mail: iletisim@iletisim.com.tr • web: www.iletisim.com.tr

CORRY GUTTSTADT

Türkiye, Yahudiler ve Holokost

Die Türkei, die Juden und der Holocaust

ÇEVİREN Atilla Dirim

İÇİNDEKİLER

ÖNSÖZ	11
Kitabın Türkçe baskısının önsözüne ek	19
Giriş	21
Türkiye Cumhuriyeti’nde Yahudiler:	
Umut, uyum ve dışlama arasında	23
Yahudilerin çelişkili durumu	24
Yahudi karşıtı kampanyalar	26
Ekonomik Türkleştirme: İşten atmalar ve meslekten uzaklaştırmalar	28
Lozan Anlaşması’yla düzenlenmiş olan azınlık haklarının içinin boşaltılması	30
Kanun Türk’ü – “Onlar Türk olamazlar”	34
Kabul veya dışlamadan değişken kriterleri	35
“Vatandaş Türkçe Konuş!”	36
Milliyetçi mobilizasyon ve yasal kısıtlamalar	39
Hayal kırıklığı, nafile uyum çabaları ve göç	40
Yahudilerin Türkiye’den kitlesel göçü	43
Sefarad dünyası merkezini yitiriyor	45

1	Avrupa'daki Türkiyeli Yahudiler	47
	Hedef ülkeler 49	
	Fransa	51
	Le Quartier de La Roquette: XI. Arrondissement'teki Sefarad "ştel'i 54 • Türkiye Yahudilerinin Paris'teki yaşamlarının farklı yüzleri 59 • Sinagoglar ve landsmanshaftn 60 • Siyasi yönelimler 64 • Fransa'nın diğer bölgelerindeki Türkiyeli Yahudiler 67	
	İsviçre	70
	Belçika	71
	Hollanda	74
	İtalya ve Rodos	77
	Milano 79 • Livorno 81 • Cenova ve Roma 82 • Trieste 82 • Rodos 83	
	Viyana'daki Türkiye Yahudileri cemaati	84
	Cemaatin en parlak dönemi 89 • Değişim ve çöküş 91 • Türkiye'ye bağlılık 93	
	Almanya	95
	Berlin 98 • Hamburg 102	
	Güneydoğu Avrupa	104
	Çoklu kimlikler	105
	Sefaradızmin 10 yılı	107
	Türkiye'yle ilişkiler	110
	Yahudilerin Nazilerce takibata uğratılma tehlikesi yükseliyor	113
2	Nasyonal Sosyalizm ve İkinci Dünya Savaşı	
	Döneminde Türkiye (1933-1945)	115
	İkinci Dünya Savaşı'nda Türkiye'nin izlediği dış siyaset	115
	Alman tehdidi 117 • Türkiye-Almanya Antlaşması 118 • Sovyetler Birliği'ne yapılan saldırının Türkiye'de uyandırdığı sevinç 119	
	Turancı ihtaralar	120
	"Tek taraflı tarafsızlık" (1941-1944)	121
	Milliyetçi ve baskıcı iç siyaset: Milli Şef Rejimi	123
	Türk Nazi sempatitanları	124
	Franz von Papen'in propaganda fonu	127
	Alman kolonisi	128
	Yönlendirilen basın 129	

Türkçüler, Turancılar ve Türk faşistleri	130
Turancılarla danişıklı döğüş	132
Türkleştirme siyasetinin saldırganlaşması	133
Mecburi işkân	134
Bu dönemde Türkiye'de yaşayan Yahudiler	135
İthal antisemitizm	135
Trakya olayları	140
Türk hükümetinin tepkileri	142
Olayların arka planı	143
Netice	149
Gayrimüslim erkeklerinin zorunlu çalıştırılması	150
Varlık Vergisi	153
Çalışma kampları	157
Mal varlıklarının açık artırmaya satılması	160
Türkiye Yahudileri panikte	162
Sonuç	162
Türkiye sığınılacak bir ülke miydi?	163
Yahudilerin Almanya'dan kıtlesel göçü	164
Kaçış yolları – Mültecileri kabul eden ülkeler	165
Bilim insanlarının Türkiye'ye göçü	166
Bilim insanlarının Türkiye'ye sığınmalarının anlamı	168
“Büyük anlar”	172
Siyasal ve hukuksal kısıtlamalar	173
Yurt dışında Nazi takibatı	174
Türkiye'deki sıradan mültecilerin yaşam koşulları	177
Türkiye'nin Yahudi göçünü engellemek için aldığı tedbirler	180
Mültecilere karşı alınan önlemler	183
Türkiye, Yahudilerin pasaportlarına “gizli bir işaret” konulmasını istiyor	184
2/9498 no'lú gizli kararname	186
Almanya'nın vatandaşlığından çıkardığı insanların Türkiye tarafından sınır dışı edilmesi	189
Filistin yolunda transit ülke olarak Türkiye	193
Aliya ve Filistin'e Kaçış	194
Türkiye'den geçen legal transit rotaları	195
Deniz yoluyla illegal göç	199
Struma trajedisı	202
Romanya'dan gelen mültecilere karşı “en sert tedbirlerin” alınması	204
Holokost dönemi	206
Kurtarma çabaları ve yardım komiteleri	207
1942-1944: Dar geçit Türkiye	210
1943-1944 yılları	212
Yunanistan Yahudilerini kurtarma faaliyetleri	217
Dönüm noktası: 1944 yazında deniz köprüsü	218
Sonuç	221

3 1933-39 Nazi Almanyası'nda	
Türkiye Yahudilerinin Durumu	225
Yabancı uyruklu Yahudilerin koşulları	226
Yabancı uyruklu Yahudilerin denetimi ve sınır dışı edilmeleri 230 •	
Almanya vatandaşlığından çıkartılma 231	
Almanya'daki Türkiye Yahudileri	233
4 Türkiye'nin, Yahudileri	
Vatandaşlıktan Çıkartması	239
Bir ceza olarak vatandaşlıkten çıkışma 244 • Yurt dışındaki komplike durum 246 • Yurt dışında Türkiye vatandaşlığının kontrolü 247 • Yahudilerin vatandaşlıkten çıkarılması 249 • İdari yardım 252 • Ülkeye giriş yasağı 252	
5 Türkiye Yahudileri ve Holokost	257
Alman aktörler: Soykırım bürokrasisi	259
Dışişleri Bakanlığı ve D Dairesi 260 • RSHA ile Dışişleri Bakanlığı arasındaki işbirliği 262 • Dış siyasete uygun Yahudi katliamı 264 • Almanya suç ortağı arıyor 268 • Koşullu istisnalar 270	
Ültimatom: Sınır dışı edilerek yurda geri götürülme	272
Kayıt altına alma 274	
Türkiye'nin tutumu	276
Yahudilerin yurda geri götürülmesi ültimatomuna Türkiye'nin tepkisi 278 • Almanya'nın yorumları 281 • Türkiye'ye "riza beyanı" baskısı 283 • "Yahudilerin kitlesel dönüşü engellenmelidir" 285 • Türkiye Yahudileri vatandaşlıkten çıkarıyor 289 • Ankara'da holokost hakkında ne biliniyordu? 291 • Yardım çağrıları ve Türkiye'ye uluslararası baskı 293	
Almanya'daki Türkiye Yahudilerinin akibeti	295
Türk makamlarının ilgisizliği 296 • Vatandaşlıktan çıkarılan Türkiye Yahudilerinin akibeti 297 • Göç ve geri döème girişimleri 300 • Ekim 1943'te "muntazam" Türkiye Yahudilerinin tutuklanması 302 • Hamburg Sefarad Yahudileri 305	
Avusturya	307
"Nihai çözüm modeli" olarak Viyana 308 • Türk diplomatlarının girişimleri 311	
Prag	316
Türkiye Yahudileri 317	

Fransa	322
Alman işgalı altındaki Fransa – 1940-42 yılları	322
1940: Yahudilerin kayıt altına alınmaları ve haklarının ellerinden alınması 325 • Vichy rejimi vatandaşlıkta çıkarıyor ve tecrit ediyor 326 • 1941: Yabancı uyruklu Yahudi avi 327 • 1942: Fransa Yahudilerinin tarihindeki en kara sayfa 331	
Türkiye Yahudilerinin geçici olarak korunması	333
Türk diplomatlarının Türkiye Yahudilerinin serbest bırakılması için girişimleri (1941) 335 • Takibata uğrayanların hiyerarşik sınıflandırılmaları 336 • Fransa'daki Türkiye Yahudilerinin sayısı 338 • Türkiye vatandaşlığı sorunu: "Muntazam" ve "gayri muntazam" vatandaşlık 340 • Takibat döneminde bürokrasi 343 • Türk belgelerinin sağladığı himaye 344	
Türkiye Yahudilerinin tehciri: Mart 1942 - Şubat 1943	351
Türk makamlarının tutumu 357	
Yurda götürme ültimeatomu ve Türk makamlarının tepkisi	363
Askerlik yükümlülerinin geri dönüşleri 364 • Almanya'nın ültimeatomuna Türkiye'nin tepkisi 366 • Tutuklanmaların 1943 sonuna kadar ertelenmesi 370	
Özgür Bölge'nin işgalii ve 1943 yılı	372
Marsilya, Ocak 1943 373	
"Türk Schindler'i" Necdet Kent	378
1943: Vichy'nin tutumunu değiştirmesi – Vatandaşlıktan çıkarılmaları sürdürmeye reddetmesi 383 • Brunner'in gelişî ve Yahudi takibatının yeni çizgisi 384 • İtalyan Bölgesi'ne sığınma 385 • Nice'te Yahudi takibati 387	
1943 sonbaharında yurda dönüş süresinin dolması	387
Uluslararası protestolar ve Türkiye'ye baskısı 392	
1944 yılı	394
Şubat-Mayıs 1944 arasında Türkiye Yahudilerinin Türkiye'ye geri götürülmeleri 395 • Türkiye Yahudilerinin Şubat-Mayıs 1944 arasında tutuklanmaları ve tehcir edilmeleri 403 • Türk diplomatlarının girişimleri 406 • Türkiye Grenoble Başkonsolosluğu'na baskın 408 • Haziran-Ağustos 1944 arası: İşgalin son ayları 408	
Sonuç	413
Fransa'daki kamplarda hayatlarını kaybedenler	416
Belçika	423
Yabancı ve Belçikalı Yahudiler 425 • Belçika makamlarının ve halkın tutumu 426	
Yahudilerin Belçika'dan tehcir edilmeleri	428

Direnis	429
Soykırım esnasında Belçika'daki Türkiye Yahudileri	431
Comité de la Colonie Turque en Belgique 433 • Boşa çıkan Türkiye'ye dönüş çabaları 436 • Sonbahar 1943'te tutuklamalar ve tehcir 442	
Hollanda	447
Hollanda'daki Türkiye Yahudilerinin tutuklanması 454 • Türkiye Yahudilerinin mal varlıklarının gasp edilmesi 454 • Westerbork'ta 455 • Türk makamlarının tutumu 457 • Tehcir ve cinayet 459	
İtalya	460
1938 Yahudi karşıtı kanunlar 460 • Yabancı uyruklu Yahudilere karşı uygulamalar 461 • İtalya'daki Türkiye Yahudileri 463 • Çalışma yasağı ve vatandaşlığın iptali 464 • İtalya'nın Almanlar tarafından işgalinden sonra Yahudi takibatı 465 • Türkiye Yahudilerinin takibatı 469 • Almanların yabancı uyruklu Yahudilere yönelik yönergusonleri 471 • Türkiye Milano Başkonsolosu Nebil Ertok'un faaliyetleri 473 • 1944 operasyonları: "Himaye edilen" Yahudilerin tutuklanması 476 • Sonuç 479	
Güneydoğu Avrupa ve Ege	480
Yunanistan	481
Selanik 482 • Bulgaristan'ın işgal ettiği bölge ve Almanya işgalindeki sınır şeridi 486 • Atina ve eski İtalyan işgal bölgesi 488	
Rodos	492
Rodos Yahudi cemaatinin Almanlar tarafından imhası 492 • Türkiye Yahudilerinin kurtulması 494	
Toplama kamplarındaki Türkiye Yahudilerinin takası	497
Bergen-Belsen 498 • Bergen-Belsen'deki Türkiye Yahudileri 499 • Takas görüşmeleri 502 • Bergen-Belsen cehennemi 503 • Umulmadık kurtuluş 504 • İsveç'te coşkulu karşılaşma 505 • İstanbul'a varış 509 • Bergen-Belsen'deki diğer Türkiye Yahudilerinin akibi 513	
Sonuç: Kurtuluşlarına izin verilmedi	515
Sonsöz	521
SÖZLÜKÇE	525
KİM KİMDİR?	553
KAYNAKÇA	581
DİZİN	599

ÖNSÖZ

1999 yılında İsrail'e yaptığım bir gezi sırasında gittiğim bir kibbutzun kütüphanesinde, 105 Türkiye Yahudisinin Bergen-Belsen Toplama Kampı'ndan kurtarılmalarını anlatan bir yazıya tesadüfen rastladım. Yazıda, bu kişilerin Mart 1945'te serbest bırakıldıkları, Türkiye vatandaşı olmalarından dolayı bir Türk-Alman sivil esir değişimi çerçevesinde Drottningholm adlı bir gemiyle İstanbul'a gönderildikleri anlatılıyordu. Yazıyı kaleme alan Rudolf Levy'nin kendisi de değiştirilen esirlerden biriydi. Yillardan beri Türkiye'deki azınlıkların durumuyla ve kendi ailevi arka planım nedeniyle Yahudi tarihi ve soykırımıyla ilgilenmeyi olmama rağmen, Türkiye Yahudilerinden soykırım mağduru olarak söz edildiğini ilk kez duyuyordum. Türkiye ve Yahudi soykırımasına dair o güne dek bildiklerim, 1930'lu yıllarda Türkiye'deki üniversitelere ve resmi kurumlara kabul edilen Yahudi bilim insanları çerçevesinde kalıyordu.

Kibbutzun kütüphanesinde yaptığım "keşif"le daha derin ilgilenme fırsatını ancak birkaç yıl sonra bulabildim. İlk olarak Bergen-Belsen Hafıza Müzesi'nin kütüphanesine gittim. Burada, yukarıda adı geçen Türkiyeli Yahudi tutusakların listesini bulup inceledim. Kurtarılan ailelerin çoğu aslen İzmir, İstanbul, Edirne ve Türkiye'nin başka şehirlerindendi. 2003 yazın-

da İstanbul'da, bu kişilerin kurtuluşlarına dair neredeyse kim-senin bilgi sahibi olmadığını öğrenmem; dahası, Türk makamlarının kurtarılan Türkiye Yahudilerinin büyük kısmına ancak uzun görüşmelerden sonra Nisan 1945'te gemiden inme izni verdiğini ve hemen ardından da pansiyonlarda enterne edildikleri bilgisine ulaşmam beni büyük bir şaşkınlığa uğrattı. Devlet arşivlerinde ve Türkiye'deki Yahudi cemaatinin kurumlarında bulunan Türkiye Yahudilerinin soykırım yıllarındaki durumu-na ilişkin bilgilere ise ulaşmam mümkün olmadı.

Bunun üzerine Paris, Brüksel ve başka şehirlerde yaşayan Sefaradlılara yolladığım mektuplardaki sorular daha fazla yankı getirdi. Çok kısa bir süre içinde bana ailelerinin ve akrabalarının hikâyelerini anlatan, Avrupa'daki Türkiye kökenli Sefarad cemaatinin kayıp dünyasının kapılarını açan Türkiye Yahudi-si ailelerin çocukları ve torunlarıyla iletişim kurdum. Bu sayede, Batı Avrupa'daki Türkiyeli göçmenlerin ilk kuşağının ağırlıklı olarak Yahudilerden olduğunu öğrendim.

İki dünya savaşı arasındaki dönemde çeşitli Avrupa ülke-lerinde 20-30.000 kadar Türkiye Yahudisi veya Türkiye köken-li Yahudi yaşıyordu. Bu insanlar bugün Türkiye'de yaşayan Ya-hudilerden sayıca daha büyük bir grup teşkil etmelerine ve pek çoğunu soykırım kurbanı olmuş olmasına rağmen, uluslararası soykırım araştırmalarında bugüne dek pek az ele alınmış-lardı.

Konuya ilgili tek monografi, Stanford Shaw'ın 1993 yılında yayınlanan *Turkey and the Holocaust. Turkey's Role in Rescuing Turkish and European Jewry from Nazi Persecution* [Türkiye ve Yahudi Soykırımı. Türkiyeli ve Avrupalı Yahudilerin Nazi Zul-münden Kurtarılmasında Türkiye'nin Rolü] başlıklı araştırma-sıdır. Alt başlığın da ortaya koyduğu üzere, çalışmanın odağında Yahudilerin kurtarılmasında Türkiye'nin oynadığı rol bul-unmaktadır. Bu esere göre Türk diplomatları, bütün Avru-pa'da Türkiye Yahudilerini takibattan kurtarmak için –“sık sık kendi hayatlarını tehlikeye atarak”– ellerinden gelen her şeyi yapmışlardır. Shaw'ın tezleri Türkiye'nin resmi siyasetinde coş-kulu bir kabul gördü ve sık sık tekrarlanmak suretiyle kendisi-

ni yeniden üreten ve çok sayıda uluslararası yayında da yer alan bir efsaneye dönüştü.

Yahudilerin büyük bir cömertlik gösteren Türkiye tarafından kurtarıldığı iddiası, genellikle reconquista (İspanyolca: yeniden fetih) sırasında İspanya'dan kovulan Yahudilerin Osmanlı İmparatorluğu tarafından kabul edilmesiyle bir arada anılır. Bu iki olaydan –genellikle birbirlerini tamamlayan yarı cümleler halinde– sanki ayrılmaz parçalar gibi söz edilir. Holokostta tehcirden kurtarılan Türkiye kökenli Yahudiler, İspanya'dan kovulan Sefaradların kabulünün bir tekrarına dönüşmüştür sanki; bu, Türklerin ve Osmanlıların Yahudilere gösterdiği sarsılmaz hoşgörüye dayanan bir fenomenin iki ayrı evresinden başka bir şey değil gibidir.

Bu tür bir yaklaşım, Türkiye Yahudilerinin soykırım esnasında başlarına gelenlere yalnızca ucundan kenarından dokunmaktadır, çünkü Yahudilerin bu anlatımlardaki görevi Türk diplomatlarının kurtarma faaliyetlerine birer “figûran” olarak hizmet etmektedir. Benim bu çalışmadaki amacım ise, araştırmalarımın çıkış noktasına Türkiye Yahudilerinin bakış açısını koymaktı. Kendileriyle söyleşi yaptığım birçok dönem şahidiinin verdiği tepkiler de bu düşüncemi kuvvetlendirdi. Bu insanların başlarına gelenlerle bugüne dek kimse ilgilenmemiştir. Bu çalışmadaki amaçlarından başka biri de, Türkiye Yahudilerinin Avrupa'da oluşturduğu bu büyük grubu soykırım kurbanı rolüne indirmek yerine, iki dünya savaşı arasındaki dönemde Türkiye Yahudilerinin Avrupa'da büyük bir çeşitlilik gösteren ve soykırım esnasında ortadan kaldırılan varlığını hatırlatmaktı.

Kitap, ulusal Türk devletinin ve bu sırada izlenen Kemalist siyasetin kendine özgü ortaya çıkış koşullarının ve bu koşulların Yahudiler üzerindeki etkilerinin kısaca özetlenmesiyle başlıyor. Yahudilerin Türkiye'den kıtlesel göçü ve Türkiye Cumhuriyeti'nin sonraki yıllarda bu göçmenlere karşı uyguladığı siyaset, ancak bu arka plan çerçevesinde anlaşılabılır. Türkiye, Yahudi soykırımı sırasında, coğrafi konumu nedeniyle Güney ve Güneydoğu Avrupa'da yaşayan sayısız Yahudi için Filis-

tin yolunda yer alan ve hayatı bir önem ifade eden bir köprüye dönüşmüştü. Türkiye'nin izlediği siyaset bu nedenle hem Avrupa'da yaşayan Yahudi vatandaşları hem de Güneydoğu Avrupa Yahudilerini kurtarma faaliyetleri açısından büyük bir önem kazanmıştı. Ankara'nın hem Türkiye içinde ve dışında yaşayan "kendi" Yahudilerine hem de diğer Yahudi mültecilere karşı izlediği siyaset, ancak Türkiye'nin otuzlu ve kırklu yıllarda izlediği siyaset dikkatle incelendiği takdirde anlaşılabilir.

* * *

Burada bu kitaba ait birkaç biçimsel ayrıntıya değinmekte de yarar var. Kitapta geçen kişi isimlerinin nasıl yazılacağı konusu çalışma aşamasında büyük bir soru işaretçi oluşturdu. İbrani, Latin ve –Türkiye'de 1928 yılına kadar kullanılan– Osmanlı alfabe-beleri, birçok Yahudi isminin üç veya dört farklı yazım şekliyle yazılmasına neden olmuştu. İbrani ve/veya Osmanlı alfabe-sindeki farklılıklar nedeniyle aynı isim için, hatta genellikle aynı kişi için, çok sayıda Latince yazım şekli (örneğin Nissim, Ni-sim, Nesim veya Masliah, Mazliah, Masliyah, Mazliyah vb.) ortaya çıkmaktadır. Avrupa'ya göç esnasında farklı transkripsiyonlar nedeniyle, çeşitli Avrupa dillerinde bunlara sadece yeni varyasyonlar eklenmeye kalındı, aynı zamanda çok sayıda kişi isimlerini Avrupalılaştırıyordu (örneğin Isaac yerine Jacques şeklinde). Birçok kişinin isimlerini yalnızca Naziler tarafından farklı kökenlerden olan Yahudi tutşaklara (örneğin Doğu Avru-palı) düzenlettirilen mahküm ve sevk listelerinden öğrendiği-mizden ve farklı kökenli insanların aynı isimleri farklı şekillerde yazmasından dolayı zaten bulunmakta olan farklı yazım türlerine yenileri de eklenmiştir. Kitapta bu farklı yazım şekilleriyle kafaları karıştırmamak ve kişilerin kimliklerine ilişkin belirsizlikleri önlemek için, her bir kişi için yalnızca bir yazım şekli kullandım. Söz konusu kişilerin kendi yazım şekillerini içeren dokümanlarının bulunması halinde, bunlara uydim. Diğer bütün durumlarda ilgili kişilerin en uzun süre yaşadığı ülkede kul-lanılan yazım şeklini, örneğin, Faraci (Farraggi değil) ve Zacro-to (Zakouto değil) şeklindeki yazımı tercih ettim.

Kitapta kullandığım “Osmanlı Yahudileri” ve “Türkiye Yahudileri” kavramlarıyla Osmanlı İmparatorluğu’nda ya da Türkiye’de yaşayan veya buralardan gelen Yahudileri tanımlıyorum. Vatandaşlık meselesine ise sadece önem arz eden durumlarda değindim.

Yabancı dillerdeki alıntıların tümü, kitabın Almanca aslı için tarafimdan Almancaya çevrilmiş, Türkçeye çevirisi sırasında Almancadan Türkçeye aktarılmıştır. Kaynak dili Türkçe olan alıntılar, kitapta orijinal halleriyle yer almaktadır.

* * *

Bu kitap, var oluşunu çok sayıda arkadaşımın, meslektaşımın ve araştırmalarımı yürüttüğüm yerlerde tanıştığım insanların çok çeşitli yardımlarına borçludur. Sağladığı ilişkiler, cevaplandırdığı çok sayıda soru ve verdiği belgeler için Rifat Bali'ye en içten şükranlarımı sunarım. Ragip Zarakolu bana her zaman yardımlarıyla destek oldu ve bu kitabın oluşumuna gösterdiği ilgiyle beni cesaretlendirdi. Michael Studemund-Halévy önerdiği kaynaklar ve sağladığı ilişkilerle Sefarad dünyasına ayak basmamı kolaylaştırdı. Paris’tे yaşayan Serge ve Beate Klarsfeld’e bana verdikleri söyleşi ve belgeler için teşekkür ederim. Terezín İnisiyatifi’nden Michel Frankl, çalışmalarımı çok sayıda önemli bilgi ve belgeyle destekledi ve Prag’daki arşivi ziyaret etmemi sağladı. Uzman görüşleri, eleştiri ve önerileri, ayrıca işaret ettikleri kaynaklar ve ilişkiler nedeniyle Doğan Akhanlı, David Angel, Linde Apel, Marc Baer, Hatice Bayraktar, Oral Çalışlar, Sait Çetinoğlu, Jean Engler, Hendrik Fenz, Tuvia Friling, Anat Frumkin, Frank Golczewski, Susanne Heim, Karin Hörner, Christina Kaul, Ulla Kux, Ahlrich Meyer, Raoul Motika, Silvio Ovadya, Karl Heinz Roth, Bernd Rother, Steven Sage, Robert Schild, Barbara Spengler-Axiopoulos ve Alexandra-Eileen Wenck’e teşekkür ederim. Sami Kohen, Ankara’da *La Boz de Türkiye*’nin baskısı bulunmayan sayılarını benim için babasının arşivinden kopyaladı. Uluslararası Raoul Wallenberg Vakfı’ndan Danny Rainer Büyükelçi Behiç Erkin’in yayınlanmamış anılarını gönderdi. Her ikisine de çok teşekkürler. Mir-

jam Schmidt'e de yüksek lisans tezini kullanımına sunduğu için teşekkür ederim.

Kaynakçada isimlerini sıraladığım dönem tanıklarına çok özel teşekkür borçluyum. Söylenilere vakitlerini ayırdılar, hatırlarını benimle paylaştılar. Açı hatırlaların canlanmasına rağmen Nazi döneminde yaşadıklarına ilişkin sorularımı gülümsemeler olarak cevaplandırdılar. Bana aile albümlerini açan, özel fotoğraflarını ve belgelerini benimle paylaşan Brüksel'den Rivka Cohen ve Daniel Natan'a, Paris'ten Haïm Vidal Sephiha'ya, Nice'ten Victor Sarfati'ye, Marsilya'dan Victor Algazi'ye, G'nat Shomron'dan Nathan Ben-Brith'e ve Hayfa'dan Jochanan Asriel'e de şükran borçluyum. Paris'teki "Aki estamos" Derneği'nden Claire Romi ile Arlette Bules benim için bir akşam toplantıları düzenlediler. Bu toplantıda projemi çok sayıda "Turkanos'a tanıtma ve dönemin birçok tanııyla temas kurma şansına sahip oldum. Hepsine teşekkürlerimi sunarım.

ABD ve İsrail'deki arşivlerde araştırma yapmamı sağlayan mali desteği için Wuppertal'daki Ertomis Vakfı'na da teşekkür ederim.

Ceşitli arşivlerde yaptığım araştırmalar, söz konusu arşivlerin yönetim kurullarının ve uzman çalışanlarının dostça yardımçı olmasaydı, bu kadar verimli olamazdı. Cincinnati'deki Amerikan Yahudi Arşivi'nden [American Jewish Archives] Kevin Proffitt'e kıymetli ilgisi, New York'taki AJJDC (Joint) Arşivi'nden Misha Mitsell ve Shelley Helfand'a candan destekleri, Ankara'daki Başbakanlık Cumhuriyet Arşivi'nden Atilla Aydin'a belgeleri bulmaktaki yardımcıları, Potsdam'daki Brandenburg Eyalet Ana Arşivi'nden [Brandenburgisches Landesarchiv / BLHA] Anke Kandler'e geniş bilgisiyle verdiği destek, Berlin Lichtfelde Federal Arşivi'nden [Bundesarchiv Berlin Lichterfelde] Bayan Blumberg ve Bayan Völschow'a, Paris'teki Çağdaş Yahudi Dokümantasyon Merkezi'nden [Centre de Documentation juive contemporaine / CDJC] Karen Taïeb ve Diane Afoumado'ya, Milano'daki Çağdaş Yahudi Dokümantasyon Merkezi'nden [Centro di Documentazione Ebraica Contemporanea] Liliana Picciotto'ya ve İtalya'daki Türkiye Yah-

dilerinin karmaşık hukuki durumlarını bana sabırla açıklayan Michele Sarfatti'ye, Amsterdam Belediye Arşivi'nden [Gemeentearchief Amsterdam] Odette Vlessing'e, Berlin'deki Prusya Kültür Varlığı Gizli Devlet Arşivi'nden [Geheimes Staatsarchiv Preußischer Kulturbesitz / GStPK] Saskia Simons'a, Berlin Eyalet Arşivi'nden [Landesarchiv Berlin] Klaus Dettmer ve Bianca Welzing'e belgeleri ortaya çıkarmaktaki yoğun yardımları, NIOD Amsterdam'dan Hubert Berhout'a, Berlin'deki Dışişleri Bakanlığı Siyasi Arşivi'nden [Politisches Archiv des Auswärtigen Amtes] Bay Keiper ve Bay Kröger'e araştırmalarımı yürüttüğüm beş yıl boyunca süren dostça yardımları, Brüksel'deki Savaş Mağdurları Servisi'nden [Service des Victimes de la Guerre] (şimdi CEGES'de) Bayan Sophie Vandepontseele ve Sylvie Van der Elst'e verdikleri sıcak destek, Hamburg Devlet Arşivi'nden [Staatsarchiv Hamburg] Jürgen Sielemann'a ve okuma salonundan Bayan Wunderlich'e Hamburg'daki Türkiye Yahudilerinin izini bulmaktaki kapsamlı yardımları, Washington'daki Birleşik Devletler Soykırım Anma Müzesi Arşivi'nden [United States Holocaust Memorial Museum Archives] Michelean Amir'e, Karl Süssheim'in mirasının bir kısmının Washington'da bulunduğu na işaret eden Kongre Kütüphanesi'nden [Library of Congress] Christopher Murphy'ye, Viyana Şehir ve Eyalet Arşivi'nden [Wiener Stadt und Landesarchiv] Christine Gigler'e, Yad Vashem Hafıza Müzesi'nden Irena Steinfeld'e değerli sohbet ve yardımları, Prag Merkez Devlet Arşivi'nden benim için sadece dosyaları bulmakla kalmayıp Çekçe belgeleri anlamamı da sağlayan Vlasta Mestankova'ya, Bergen-Belsen Hafıza Müzesi'nden Rainer Schulze, Thomas Rahe ve Klaus Tätzler'e çok yönlü destekleri, Dachau Toplama Kampı Hafıza Müzesi'nden Klara Gissing'e araştırmalarım esnasındaki yardımları, Ravensbrück Uyarı ve Hafıza Müzesi'nden Monika Herzog'a, Malines'de Yahudi Tehciri ve Direnişi Müzesi'nden [Musée juif de la Déportation et de la Résistance / MJDR] Laurence Schram'a olağanüstü yardımları, Auschwitz-Birkenau Hafıza Müzesi'nde benim için Auschwitz'deki Türkiye Yahudisi tutşaklara dair belgeleri bulan Piotr Setkiewicz'e teşekkürü bir borç bilirim.

Yaptıkları araştırmalar, cevaplandırdıkları sorularım ve bana gönderdikleri materyallerden ötürü Avusturya Direnişi Dokümantasyon Arşivi'nden [Dokumentationsarchiv des österreichischen Widerstandes] Ursula Schwarz ve Stephan Roth'a, Berlin'deki Yahudi Merkezi Arşivi'nden [Archiv des Centrum Judaicum] Barbara Welker ve Sabine Hank'a, Mauthausen Toplama Kampı Hafiza Müzesi Arşivi'nden [Archiv der KZ-Gedenkstätte Mauthausen] Helga Wagner'e, Buchenwald Toplama Kampı Hafiza Müzesi Arşivi'nden [Archiv der KZ-Gedenkstätte Buchenwald] Harry Stein'a ve Neuengamme Toplama Kampı Hafiza Müzesi Arşivi'nden [Archiv der KZ-Gedenkstätte Neuengamme] Julia Rother'e çok teşekkür ederim. İstanbul Yahudi Cemaati Arşivi'nde münferit kişilere dair yaptığı araştırmalar için Deniz Saporta'ya teşekkür ederim.

Çevirilerdeki yardımları için Isabel Meyn, Estelle Alibert (Fransızca), Achim Rohde, Inbar Perez (İbranice), Roberta Marchionni, Susanne Wald (İtalyanca), Inger Hamdorf ve Stefan Köpke (İspanyolca), Klaus Mellenthin ve Muriel Meij (Hollandalıca), ayrıca Lenka (Çekçe) ve Süreyya Turhan-von Leffern ile Şeyda Demirdirek'e (Türkçe) teşekkürlerimi sunarım. Kitabı yazma süreci boyunca defalarca iflas eden bilgisayarimdaki sorunların giderilmesine gece ve gündüz demeden verdiği destek için Saffo Can'a yürekten teşekkür ederim. Ayrıca çok boyutlu yardımlarından ötürü Markus Bockshammer, Katja Buecker, Stefani Guttstadt, Julia Kopp, Tina Look ve Jutta Stephan'a da teşekkürlerimi sunarım. Amsterdam'da verdiği lojistik destek ve NIOD'dan temin edilecek belgeleri oradan alıp bana gönderdiği için Guido van Leemput'a, Ankara'da materyalleri BCA'dan alıp bana gönderdiği için Eren Aığın'a çok teşekkür ederim.

Yazdıklarımı eleştirel bir yaklaşımla okuyan ve çeşitli önerilerini benimle paylaşan çocukluk arkadaşım Dagmar Eßer'e, yaptıkları düzeltmeler için Yasemin Gedik, Beate Kirst, Manfred Trittau ve Sibel Türker'e; sayfa düzeni ve resimler için Klaus Viehmann'a teşekkür ederim. Almanca kitabın redaksiyonunu yapan, kitabımla yakından ilgilenen, yetkin görüşlerini ben-

den esirgemeyen ve kriz anlarında önemli bir destek olan arkadaşım ve yayıncıım Theo Bruns'a çok özel bir teşekkür borçluyum. Çok özel başka bir teşekkürü de, kitap üzerinde çalıştığım yıllar boyunca katlanmak zorunda kaldıkları türlü mahru Miyete ses çıkarmadan tahammül eden ve bana sınırsız destek veren olağanüstü çocuklarımı, Tayfun ve Tavga'ya borçluyum. Her ikisine de tüm kalbimle teşekkür ederim.

Kitabın Türkçe baskısının önsözüne ek

Almanca baskının yayınlanmasının üzerinden üç yıl geçti. Beni en çok sevindiren, kitabı bilim dünyası tarafından gördüğü olumlu kabulün yanı sıra, kitapta ele alınan olayları bizzat yaşamış ve bu olaylara tahammül etmek zorunda kalmış dönem tanıklarından ya da kitapta anılan isimlerin çocuklar ve akrabaları olan kişilerden aldığım çok sayıda mektup oldu. Bu konunun nihayet araştırılması ve bir yayının konusu olması hepini çok sevindirmiştir. Bu sayede kurduğum ilişkilerden bir dizi yeni röportaj ve değerli başka bilgiler ortaya çıktı. Bundan ötürü her birine burada teşekkürlerimi sunmayı bir borç bilirim.

Kitabımın Almanca baskısının yayınlanmasından sonra Birleşik Devletler Soykırımla Anma Müzesi'nde [*United States Holocaust Memorial Museum*] akademi üyesi olarak, Paris'teki Shoah Anma Vakfı'nda [*Fondation pour le Mémoire de la Shoah*] ve Hamburg'da bulunan Herbert ve Elsbeth Weichmann Vakfı [*Herbert-und-Elsbeth-Weichmann-Stiftung*] tarafından sağlanan çalışma burslarıyla özellikle ABD, Fransa ve İsrail'de bulunan çok sayıda arşivde araştırmalar yapmaya devam ettim. Bunlardan başka, kitapta ele alınan konulara dair bazı yeni eserler de yayınlandı. Bunların arasında Hatice Bayraktar'ın 1934 yılında Trakya'da yaşanan Yahudi düşmanı olaylara dair *Zweideutige Individuen in schlechter Absicht* başlıklı çalışması ve Sait Çetinoğlu'nun *Varlık Vergisi 1942-1944* başlıklı eseri bulunmaktadır. Ancak ne bu arada yayınlanmış olan çalışmalar ne de tarafımdan bulunan yeni belgeler, kitabımda üç sene önce ulaşlığım sonuçlarda düzeltme yapmamı gerektirecek yeni bulgu-

ları gün ışığına çıkarmıştır. Aksine, yeni ulaşılan bazı belgeler ilk baskında ulaştığım tespit ve sonuçları güçlendirir nitelik taşımaktadır. Bu yeni bulguları, çevirinin yayınlanması daha fazla geciktirmemek için Türkçe versiyonda yalnızca birkaç yerde aktardım. Beate Klarsfeld Vakfı'nın desteğiyle konuya ilgili en önemli kaynakların ve belgelerin yayınlanması hazırlıkları halen sürüyor.

Türkiye'de yakın zamanda tek parti döneminde azınlıkların durumuna ilişkin bir dizi çalışma yayınlandı ve bu eserlerdeki bilgilerin Türkiyeli okur tarafından büyük ölçüde biliniyor olduğunu kabul ettiğim için, Almanca versiyonun ilk iki bölümünü kısaltarak bu kitabın giriş bölümünde bir araya topladım. Buna karşın okurlara kolaylık sağlama bakımından kitabı kavramlar, örgütler ve kişilere dair geniş bir sözlükçe ekledim.

Kitabımın Türkçede çıkışmasından çok mutluyum. Bunu sağlayan İletişim Yayınları'na çok teşekkür ederim. Kitabın redaksiyonel çalışmalarını büyük bir ilgi ve anlayışla yöneten Tanıl Bora'ya, çevirisini üstlenen Atilla Dirim'e ve çevirinin redaksiyonunu yapan arkadaşım Sibel Türker'e en içten teşekkürlerimi sunarım.

Hamburg - Berlin, Kasım 2011